

"סוד החשמל"

לחבר מ'ן תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד' מתוך סדרת הספרים

גליון פורים ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

מחית עמלק מחית הרע שבקרבונו

הדמים, ויהיה קל יותר לנצחו, וכמו שמצינו אצל אהרון בחטא העגל שדחה למחר, כמו שכתוב (שמות לב, ה) **"ויקרא אהרן ויאמר חג ליהנה מחר"**.

כתוב (דברים כה, ט) **"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"** בספר 'אסרי לגפן' (פורים ע' רנז) מקשה מדוע התורה אומרת **"מתחת השמים"** וכי יש אמה שאינה מתחת השמים. ומבאר לדברינו דהתורה רומזת שהמלחמה בעמלק היא בתוך הטבע תחת השמים, בענינים הגשמיים של האדם על ידי שמחדיר בהם קדשה. וכן נראה דיש רמז בכתוב (בראשית א, ח) **"יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד"**, שצריך לקחת את השפע שיש מתחת השמים לקשר את הכל לקדשה שהיא בבחינת **מקום אחד**. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' קלג) בשם מהר"ח מאנטוניע שהכתוב **"מלחמה לה' בעמלק"** נטרקון **"קדש עצמן במתור לך"**.

נראה דלכן המלחמה והנצחון על עמלק התלבשו בתוך הטבע כפי שרואים בנס פורים שהלמעלה מן הטבע התלבש בתוך הטבע. וכן מלחמת יהושע בעמלק היתה מלחמה גשמית כפשוטו, שהלמעלה מן הטבע התלבש בתוך הטבע. וכן שאר המלחמות בעמלק כמו מלחמת שאול נגד אגג, לרמז שאת עמלק מנצחים בתוך הטבע ובתוך העולם הגשמי, על ידי שממשיכים את הקדשה שלמעלה מן הטבע בתוך הטבע. ששם אחיזת היצר ועמלק, ומשם הם נלחמים. דנגד יצר הרע לא עוזרים נסים ונפלאות אלא צריך לרדת לתוך הטבע להלחם בו. וכפי שרואים שהנסים והנפלאות שה' עשה במצרים לא מנעו מעמלק לבוא ולהלחם בישראל לאחר יציאת מצרים, לרמז שיצר הרע מבין רק מלחמה בתוך הטבע. דהעולם הזה הוא עץ הדעת טוב ורע, והמלחמה נגדם היא בכל פעלה ופעלה שעושים. אם עושים על פי תורה ומתוך התקדשות, מנצחים את עמלק.

נראה דלכן התורה הסמיכה את פרשת זכירת עמלק לפרשת משא ומתן באמונה, (דברים כה, טו) **"אבן שלמה וצדק יהיה לך"**, לרמז שבדבר הזה מנצחים את עמלק. ומרמז במדרש (תנחומא תצא ח) **אם ראית דור שמדותיו שקר דע שהמלכות מתגרה באותו הדור, אמר רבי לוי אף משה רמזה להם בתורה שונאמר "לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן" מה פתיב אחריו "זכור את אשר עשה לך עמלק"**.

מובא ב'שפתי חיים' (מועדים ב' ע' רלג) **מרגלא בפומיה דהגה"צ ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, שעקר מצות מחית עמלק עבורנו בזמן הזה שאין אפשרות להרג את עמלק הגשמי היא שכל אחד מאתנו ימאס וישנא את הרע שבתוך עצמו, וע"ז נעקר ונמחה את העמלק הרע שבקרבונו.**

נראה דזה מדיק ברמב"ם (ספר המצוות עשה קפט), **היא שצונו לזכור מה שעשה לנו עמלק בהקדימו להרע לנו, ולשנא אותו בכל עת ועת, ויעורר הנפשות במאמרים להלחם בו ונזרז העם לשנא אותו, עד שלא תשכח המצוה, ולא תחלש שנאתו ותחסר מהנפשות עם ארך הזמן, והוא אמרו יתעלה "זכור את אשר עשה לך עמלק". יכול בלבבך כשהוא אומר "לא תשכח", הרי שכחת הלב אמור, הא מה אני מקיים זכור, שתהא שנאתו בפיך. רואים שהרמב"ם באר את מצות מחית עמלק שנאת עמלק, ולכאורה מה שיך לשנא בימינו שאין אנו יודעים מי הוא עמלקי, והרמב"ם מדייש שצריך לזרז את העם לשנא את עמלק בכל הזמנים, ומבאר לפי המתבאר דהיצר הרע שהוא העמלק שבאדם, קים תמיד, ואדם יכול לחשב שהיצר הוא ידיד שלו שנותן לו כמה תענוגים וכו', לכן צריך להזכיר לו את הפרצוף האמתי של היצר ועמלק, שרוצה להרוג ולהשמידו וכו', ועל ידי שנספר לו מה רצה לעשות לנו עמלק כשיצאנו ממצרים, נגלה את פרצופו האמתי של היצר הרע שהוא גם שיך לעמלק, ונכניס בלב העם שנאה כלפיו. וכפי שמובא בשם האדמו"ר מאפסא **שעמלק בגימטריא מר, דעמלק הוא היצר הרע שונאמר עליו תחלתו מתוק וסופו מר.****

שמעתי קושיא מהרה"ג ר' אלכסנדר פוגל שליט"א מדוע כשמתעסקים עם עמלק דוחים את ההתעסקות למחר, כמו שכתוב (שמות יז, ט) **"ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה"**. וכן אצל אסתר כתוב (אסתר ה, ח) **"יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך"**. וכן כתוב (שם ט, יג) **"ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות פדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ"**. נראה לבאר על פי דברינו פיון שעמלק מסמל את היצר הרע, ולמד מזה שאם צריך להתעסק עם היצר הרע, ראשית יש לדחותו למחר, כדי להשקיט את רתיחת

וכן נראה לבאר הכתוב (אסתר ג, יא) **"ויאמר המלך להמן הכסוף נתנו לך"**, המלך המרמז על הקב"ה, נתן להמן את השליטה בעניני הממון בפרט, ובענינים הגשמיים בכלל. וכפי שמצינו בזהר (יתרו ז:): שעשירות באה לאדם מהמלך זקן וכסיל שהוא היצר הרע ששולט על היסוד דקלפה. וכן **כפר בגימטריא עמלק** דכבר הוא שם של ממון וגם שם של לחם, כמו שכתוב (שמות לח, כז) **"כפר הכסוף"**, וכן (ירמי' לז, כא) **"כפר לחם"**, בדברבים אלו נאחז עמלק ושם המלחמה נגדו.

מצינו בזהר (וישליח קעב.) שמלאכה מסמלת את הדרגות הנמוכות שפגמו בחטא אדם הראשון. וכן מובא ב'שער הפנונות' להאר"ז (אסרו חג ח"ב קלד) **המלאכות כלם הם בקלפה, פנודע בסוד ט"ל מלאכות דשבת, וט"ל מלקיות, וט"ל קללות אשר נתקללו אדם וחוה ונחש והאדמה.** וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (יד) שכל המשא ומתן והסחורות הן בבחינת מחלקת, דהקונה רוצה לקנות והמוכר רוצה למכור, והם חלוקים בדעותיהם, וכך בכל סחורה ומשא ומתן. ומבאר לדברינו דענינים אלו ירדו לעמקי הקלפות למקום הפרוד, לכן הם נעשים בצורה של פרוד ומחלקת, לפי הדרגה שהם שיכים אליה. וכן **המן בגימטריא מלאכה**, דהמן נמצא בתוך המלאכה הגשמית, וכן **עשר** אותיות **רשע**.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שליט"א מלאכות הן מלשון **לסטיא**, שהוא שם קללה. וכן **ל"ט** בגימטריא **זבל**, המסמל את חלק הקלפה. וכן **זבל** נרמז בשמו של **זבלון** המתעסק עם הל"ט מלאכות. וכן באר שהטל היה מכסה את המון, בסוד קלפת הל"ט מלאכות שנהפכה לטוב בסוד ט"ל. פינן שהמן היה מזון דקדשה שיניד למטה בלי לעבר את קלפת הל"ט מלאכות.

וכן מובא בלק"ת להאר"ז (בשליח ע' קמג) שמחלל שבת נקרא בשם **מחלל**, מלשון **חלל**, דחלל הוא מת. ומי שמחלל שבת הוא מכניס את המות והקלפה שיש בל"ט מלאכות, במקום הקדשה והחיים של השבת ששורה עליו. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים קלד.) שמלאכה **פלאחר יד** בשנוי מעשה מתרת בשבת דהיא נעשית בבחינת אזור, ובבחינת אזור גם בחל יורדת קדשה לל"ט מלאכות, וממילא אין כאן התקשרות עם הקלפה. ורואים שכל ענין המלאכה שיך לקלפה, והקדשה יורדת לשם בבחינת אזור בלבד.

מצינו במשנה (שקלים ד, ה) **מותר הקטרת מה היו עושין בה, מפרישין ממנה שכר האמנין, ומחללין אותה על שכר האמנין, ונותנין אותה לאמנין בשכרן.** בארנו במאמר 'מזבח הזהב' שקטרת הופכת את הרע לטוב, נראה דלכן היו משתמשים בפיסוף שנגשאר מהקטרת לשכר האמנין, דאמנין העושין מלאכה בבית המקדש הופכים את הרע לטוב בבחינת קטרת, דמלאכה שיכת לרע וכשעושים אותה לבית המקדש הופכים אותה לטוב, וזאת בחינת הקטרת.

נראה דלכן מנהג ישראל לקרא למאפה שאופים לכבוד פורים בשם **אזני המן** לרמז שבמאפה זה עדין יש להמן אחיזה.

וכן מובא בספר 'סוד המספר שש' להרב גלזרסון שליט"א (ע' 68) ש'שרש המלה ממון או מני, מניות הוא מלשון המון. וכן **דולר** בגימטריא **עמלק**.

וכן מובא בספר 'גלות ישמעאל' מהרה"ג ר' מרדכי נויגרש'ל שליט"א שבמלחמת עמלק רואים קשר רב עם ידים. כמו שכתוב (שמות יז, יא) **"והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש וגו', ויאמר פי יד על פס יח מלחמה ליהנה בעמלק מדר דר'." וכן מצינו במדרש (ילקוט בשלח רסא) **"ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם" על ידי שרפני ידיהם מן התורה ומן המצוות.** ומבאר שידיים מסמלות את עולם החמר והמעשה, כמובא ב'באר הגולה' למהר"ל מדוע ידים מקבלות טמאה וכו'. ומבאר לדברינו שמלחמת עמלק היא דרך ידים דקדשה שמקדשות את עולם המלאכה של המון ועמלק פדלעיל.**

מצינו בגמ' (מגילה יז.) **"ויקח המן את הלבוש ואת הסוס,"** אזל אשכחיה דיתבי רבנן קמיה ומחוי להו הלכות קמיצה אמר להו אתא מלי קומצי קמחא דיכון, ודחי עשרה אלפי בכרי כספא דידי. ומבאר רש"י הלכות קמיצה דורש בענינו של יום, וששה עשר בניסן היה, הוא יום תנופת העמר. בארנו במאמר 'חשמל שופר' את ענין העמר שהוא להתעלות מבחינת שעורים שהם מאכל בהמה המרמזים על בהמיות, לבחינת חטים שהם מאכל אדם, ומי ספירת העמר הם ימים מסגלים למלחמת היצר וברור הנפש הבהמית של האדם. נראה דהמן רמז להם שבזכות מצות העמר זכו לנצחון עליו. וכן מצינו במדרש (ויק"ר כח, ו) שבזכות מצות העמר נצחו את המון והמן נתלה על העץ ביום הקרבת העמר. וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תשנ"ז ע' רד) שהיום יום אחד לעמר בגימטריא **גבוה חמשים אמה** וכן **היום יום אחד בעמר** בגימטריא **ימי הפורים האלה**.

וכן מלחמת עמלק ביציאת מצרים היתה בימי ספירת העמר, שהם ימים מסגלים למלחמת היצר וברור הנפש הבהמית של האדם. **מצינו** במדרש (אסתר רבה ה, ב) **מנין להמן מן התורה שנגאמר "המן העץ" ולכאורה מה שיך חטא עץ הדעת להמן,** ומבאר לפי דברינו, דההמן שבתוך אדם הראשון, הוא זה שפתה אותו לאכל מעץ הדעת, וזה רמז לו הקב"ה לאדם הראשון, (בראשית ג, יא) **"המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת,"** **"המן העץ"** ההמן שבתוכך, הוביל אותך לעץ, וזה שאומר המדרש **מנין להמן מן התורה שנגאמר "המן העץ"**. ועוד טעם נראה לבאר **"המן העץ"** העץ של המון, דכיון שעץ הדעת מערב טוב ורע, והרע הוא בחינת המון, הרי זה עץ ששיך גם להמן. וזה שאמר הקב"ה לאדם הראשון **"המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו"**

אֶכְלֶתָּ, האם נכנסת לתוך הרע שבפעך הדעת ואכלת מן העץ של המן.

מובא בשם החתם סופר על הכתוב (אסתר ג ז) **"וַיֵּאָדוּ לְהִמָּן לְרֵאוֹת הַיַּעֲמֹדוּ דַבְּרֵי מְרַדְכֵי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי"**. שמרדכי אמר על המן שהוא יהודי, כיון שהוא קנה אותו לעבד כשהיו במלחמה כמה שנים קודם לכן כידוע. נראה להוסיף על פי דברינו שיש כאן רמז שההמן האמיתי הוא יהודי, היינו הוא שוכן בתוך כל אחד ואחד מישראל בנפש הבהמית שלו, ומצוה למחותו.

מובא ב'בעל הטורים' (שמות ל, יד) **"מִמֶּנּוּ עֲשָׂרִים שָׁנָה סִ"ת הָמָן**, נראה דיש פאן רמז לדברינו, כיון שממן עשרים שנה, האדם נהיה בר ענשין, כמובא בירושלמי (ביכורים ב, א), ממילא צריך לזהר ביותר מההמן שבקרבנו, שמנסה להורידו לבאר שחת, וזה הרמז **מִמֶּנּוּ עֲשָׂרִים שָׁנָה סִ"ת הָמָן**, שצריך לזהר מהמן.

מובא ב'תניא' (פס"ו) שתי מדרגות בעבודת ה', מדרגת הבינוני, ומדרגת הצדיק. ישנה מדרגה של **מַזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת**, שמסמלת את מדרגת הבינוני, דנחשת מסמלת עניות כמו פרוטות נחשת, ומצינו בגמ' (נדרים מא.) **אֵין עֲנִיּוֹת אֵלָא בְּדַעַת**. וזאת מדרגה פחותה, כמו מזבח הנחשת שהיה בחוץ, בחצר. וכנגד זה באדם שהיצר הרע עדין תוקפו, וצריך להכניעו כל פעם מחדש, על ידי היצר טוב, שבצד הימני שבלבו, זו מדרגת מזבח הנחשת. וכשהאדם זובח את יצרו וכופהו לעבודת ה', עבודה זו נחשבת כקרבנות ובכל פעם שכופה את יצרו הרי זה כקרבן. ויש מדרגה גבוהה יותר של עבודת הלב בבחינת העבודה במזבח הזהב, שהיא **מְדַרְגַת הַצַּדִּיק** שמובא ב'תניא' (פס"ו) שהפך את הרע שבלבו לטוב, והיא בְּדַגְמַת **מַזְבַּח הַזָּהָב**, שהיה בפנים המשכן דעבודה זו היא פנימית יותר בבחינת זהב שמסמל עשירות. ומצינו בגמ' (נדרים מא.) **אֵין עֲשִׁירוֹת אֵלָא בְּדַעַת**. וזוהי מדרגת הצדיקים שכבר זבחו את יצרם, כמו שאמר דוד המלך ע"ה, (תהלים קט) **"לִבִּי חָלַל בְּקַרְבִּי"**, ומפרש רש"י (ע"ז ד:) **יִצְרָה הָרַע חָלַל בְּקַרְבִּי וְאֵין לוֹ כַּחַ לְשַׁלֵּט בְּקַרְבִּי**, פאן היצר הרע נהפך לטוב, והוא מסייע ונותן לאדם תענוג בעבודת הש"ת.

וכן בארנו במאמר 'שרביט הזהב' שבפורים, זכו לקבל את התורה מאהבה, ולהפך את הרע לטוב בבחינת קטרת. ולכן באה הישועה על ידי **"שרביט הזהב"**, בבחינת **"מזבח הזהב"** דרגתו של אהרן הכהן. ולכן פורים בגימטריא אהרן הכהן.

מצינו בגמרא (חולין קלט:) **מְרַדְכֵי מִן הַתּוֹרָה מִנִּין דְּכָתִיב "מֵר דְּרֹר" וּמִתְרַגְּמִין מִיָּרָא דְּכָתִיב**. נראה דלכן מרדכי נרמז בתורה בכתוב זה, של **"קח לך בשמים ראש מר דרור"**, דזהו מרדכי, הבשמים של קטרת. וכן אסתר נקראת **הַדְּסָה** על שם **הַדָּס**. והדס גם כן מסמל את הקשר לבשמים.

שמעתי פרוש בשם האדמו"ר ר' יואל מסאטמר זצ"ל, שמרדכי נרמז במירא דכיא, דמירא הוא דם של חיה טמאה, כמובא ברמב"ם (הל' כלי המקדש א, ג) **הַמּוֹר הוּא הַדָּם הַצָּרוּר בַּחֲתִיה**

שְׁבַחֲדוֹ הַיְדוּעַ לְכָל, שְׁמַתְבְּשָׁמִין בַּהּ בְּנֵי אָדָם. ודכיא הוא טהור. דהדס שבא מן הטמא, נהפך לטהור כשמשתמשים בו לבית המקדש. וכן מרדכי טהר את הטמא, כמובא במגלה שלקח את בית המן וטהר אותו וכו'. וגם פאן רואים שמדרגת פורים היא הפיכת הרע לטוב, בבחינת קטרת. וכן הכתוב (אסתר ח, א) **"נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחְשָׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הַמָּן" סִ"ת הַכְּשָׁר**, דמרדכי ואסתר הכשירו את בית המן והפכו אותו מרע לטוב.

וכן מובא בשל"ה (ספר שמות דרוש לשבת זכור) שהמן הוא בחינת החלבנה שבקטרת שריחה רע, והיא הסממן הנמוך ביותר בקטרת, ומרדכי הוא בחינת הקטרת, לכן הוא בבחינת מר דרור. ומרדכי הפך גם את המן לטוב, בזה שבסופו של דבר מבגי בניו של המן למדו תורה בבגי ברק, דעל ידי הקטרת גם החלבנה נהפכת לטוב. וכן **מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי** בגימטריא קטור. וכן מובא בספר 'מגלה עמקות' (אופן קפט) **שְׁהִמָּן** בגימטריא **חֶלְבָּנָה**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א **שְׁמַחְתָּה** של קטרת, מרמזת על **"תמחה** את זכר עמלק".

מובא ב'תורת מנחם' (תפארת לוי יצחק שמות ע' רז), שהמגלה מקשרת בין היה' של שם הנו"ה לוח', לכן היא נקראת **מִיא גִימְטְרִיא וּה**, עד **טו גִימְטְרִיא יֵה**. וזה כנגד עמלק שמנסה להפריד בין היה' לוח' כמו שכתוב **"יָד עַל כַּס יֵה"**. דעמלק מכסה על היה'. ומבאר לדברינו שפורים מקשר בין היה' לוח'. ולעמית זה שהוא עמלק, מפריד ביניהם.

וכן מובא בשם הגר"א שמקשר בין המשנה (מגילה ב.) **מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר**. למשנה (שבת קלז.) **קטן נימול לשמנה לתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר**. ומבואר לדברינו ששני המקומות הם בחינת קטורת שהופך את הרע לטוב, ומקשר את ה"ה לוח', כפי שמצינו על ברית מילה שהיא בבחינת קטורת ונלחמת בעמלק, כך פורים הוא בחינת קטרת ונלחם בעמלק. ולכן המשנה מציינת בשני המקומות את הלשון **לא פחות ולא יותר**, לרמז על סוד הקטורת שחייבת להיות במידות מדיקות, **"משקל שבעים שבעים מנה וכו"**, וחיב להיות **כמדתה ואם חיסר חייב מיתה**. כיון שהוא נמצא בתוך הקליפות וצריך לעבוד לפי הכללים המדוייקים לא ליפול במקום המות.

עין בספר 'בן איש חי' (פ' ויחי שנה ראשונה) שהקלפות נאחזות באותיות **וה'** של שם הנו"ה שהן כמנין **יא'** סממני הקטרת. מה שאין כן באותיות **יה'** אין להן אחיזה. נראה דזאת הפננה שבפורים חברו את **יה'** לוח', דעל ידי הפיכת הרע לטוב בבחינת קטרת קדשו את האותיות **וה'** שהן בבחינת **יא'** סממני הקטרת, וקשרו אותן לאותיות **יה'** שגם בחינת הרע שמתלבשת עליהן תהפך לטוב. וכן שם הנו"ה מרמז בכתוב (אסתר ח, טז) **"לַיְהוּדִים הִיְתָה אוֹרְהָ"** בדלוג שתי אותיות.

על פי זה נראה לבאר את שרביט הזהב המזכר במגלת אסתר. דאסתר המלכה ידעה שלפעל בשביל הצלת כלל ישראל לא פועלים אצל אחשורוש, אלא צריך לפעל בשמים. אמנם בגשמיות נכנסים לאחשורוש, אבל העקר צריך לפעל ברוחניות, לבטל את הגזרה בשמים, כמו שכתוב אצל נחמיה (נחמיה ב, ד) "ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש: ואתפלל אל אלהי השמים ואמר למלך אם על המלך טוב וגו'. הינו שבגשמיות דבר למלך ארתחשסתא, והמלים האלה שדבר למלך, בכונתו התפנו בזה תפלה לה'. (ע' במהרש"א ר"ה ג:). וכן אסתר ידעה שבשביל לפעל אצל הקב"ה צריך להיות במדרגה רוחנית גבוהה של זהב. לכן שלחה למרדכי "עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך [הקב"ה] את שרביט הזהב וחייה". לבד ממי ששיך למדרגת הזהב של מזבח הזהב שנמצא בפנים, ואסתר פחדה שהיא לא במדרגה הזו, ולכן מיד בקשה "צומו עלי", וזה בטול הגשמיות של רבים מישראל שיהיה לזכותה, "גם אני ונערתיי אצום כן". וכן מצינו בזהר (חקת פגג): "ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות", ביום השלישי שנחלש כח הגוף, והרי עמדה ברוח בלי גוף, אז "ותלבש אסתר מלכות", שהתלבשה במלכות העליונה הקדושה, ודאי לבשה רוח הקדש. רואים שעל ידי שנחלש כח הגוף מהצום, זכתה למדרגה הגבוהה של רוח הקדש.

וממשיך הכתוב "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת". אסתר ידעה שמדרגה זו לא משיגים בשלשה ימים. לכן אמרה "אשר לא כדת", אבל רצתה לעשות השתדלות. "ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט", גם לאחר שזכתה להושטת השרביט, היא רק נגעה בראש השרביט, נגיעה בעלמא, שידעה שעדין לא הגיעה למדרגת הזהב.

וממשיך הכתוב "יבוא המלך והמן היום אל המשתה". אסתר ידעה שבשביל להתקרב לה, ולכנס במדרגות העליונות, כדי לפעל ישועה לכלל ישראל, צריך את הינו המסמל את סודות התורה. וכן מובא בגמ' (עירובין סה:) "יין נתן בשבעים אותיות, וסוד נתן בשבעים אותיות וכן יין יצא סוד. וכן מצינו בזהר (תולדות קלה:) אמר ר' יוסי יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית אלו דברים עתיקים שלא נגלו לאדם מיום שנברא העולם ועתידיים להגלות לצדיקים לעתיד לבוא. לכן בקשה שיבוא המלך אל "משתה היין".

ואכן במשתה היין השני שכבר הרגשה שהענינים מתגלגלים לטובת היהודים עד שהמן הוביל את מרדכי על הסוס וכו' בקשה "נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי". ומרמז בכתוב שם "והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתו". שהפעל של המלך נגד המן התחיל ונבא ממשתה היין, מהקרב לה' על ידי סודות התורה. וכן מצינו בזהר (פנחס רלד) "והמלך קם בחמתו ממשתה

היין" שהוא יין התורה. וכן כתוב "ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך". ורואים שעל ידי משתה היין אמר "מה שאלתך", שכל הישועה באה מהתקרבות לה' על ידי יין התורה.

וכן רואים בהמשך "ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים". וכאן אסתר הגיעה לרגע החשוב ביותר שבו היא מבקשת על הצלת כלל ישראל, ומה כתוב אחר כך "ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב", לכאורה קשה, מה פתאום פה, שלא מובא שהיא הגיעה בזמן שאסור לכנס כמו בתחלה, מדוע כאן הושיט את שרביט הזהב. ולפי דברינו מישב, שכאן היה הסיום וההשלמה של הישועה, לכן הוא בא על ידי הושטת שרביט הזהב, לרמז שוב שהישועה באה בזכות ההתקרבות לה' במדרגת הזהב.

מצינו במדרש (אסתר רבה ב, א) "בהראתו את עשר כבוד מלכותו", ר' לוי אמר בגדי כהנה גדולה הראה להם. וכן מובא שם (יא) "וכלים מפלים שונים" כלי בית המקדש. נראה דבזמן שישראל חטאו ונהנו מסעדתו של אחשורוש, גרמו שמדרגת הזהב של אהרן הכהן היתה ביד הלעמת זה. לכן אחשורוש השתמש בבגדיו של אהרן הכהן, ובכלי המקדש. ולאחר שעשו תשובה והפכו את הרע לטוב, הוציאו את מדרגת הזהב מידיו של אחשורוש לצד הקדשה. לכן אחשורוש הושיט את שרביט הזהב, לסמל שמדרגת הזהב יוצאת ממנו ועוברת לצד הקדשה. וכן הפסוקים (שמות לז, ב' או יא' או כו') "ויעש לו זר זהב" ס"ת ברו"ש המסמל את מרדכי היהודי כמובא בגמ' (מגילה י:). וכן פורים יוצא על פי רב בפרשת תצנה שהיא הפרשה של בגדי כהנה, לרמז שזכו מחדש לבגדי כהנה של אהרן הכהן. וכן מובא בקנטרס 'משלוח מנות' להרב אורי יונגרייז שליט"א שאהרן הכהן בגימטריא פורים. ומבאר לדברינו דבפורים זכו למדרגת מזבח הזהב, שהיא מדרגתו של אהרן הכהן.

וממשיך הכתוב "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה". מדרגת מזבח הזהב בשלמותה, עד שהשפיע על כל ישראל. ליהודים היתה אורה זו תורה, שהרגישו את האורה והתענוג על ה' שבתורה, ושמחה זו יו"ט, הרגישו תענוג ושמחה ביום טוב, וששון זו מילה ויקר זה תפלין. וזה מדרגת ה"קבלוה מאהבה", שהיא אהבה בתענוגים. שזכו להתענוג על ה' וזאת היתה כל תכלית גזרת המן, להביא את המדרגה הזו לכלל ישראל. "כי גדול מרדכי בבית המלך [הקב"ה] כי האיש מרדכי הולך וגדול", במדרגות הרוחניות הגבוהות. וכן חש"ק מרמז בכתוב "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" בדלוג ד' אותיות, דאז הם זכו לחשק ותענוג בעבודת ה'. וכן הכתוב (אסתר ח, ד) "ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך" ס"ת מרדכי, דבזכות מרדכי שזכה למדרגת

הזהב, קמה אסתר להתחבר לשרביט הזהב לפעל את הנישועה לישראל.

וכן מובא בלק"ת (ראה כג.) **"ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב"** הוא בחינת ומעלת הזהב, דהינו רשפי אש האהבה, שהושיט וממשיך מבחינת בית לבחינת חצר הפנימית. **וכן פורים בגימטריא הפתוב** (שמות כה, יא) **"ועשית עליו זר זהב"**.

נראה דלכן מרדכי רכב על הסוס, דהסוס מסמל את הנפש הבהמית שבאדם, ששם משפן היצר הרע, כמובא ב'תורה אור' (וישב ל:), ורכיבה על הסוס מסמלת שהאדם רוכב ומנהיג את היצר הרע, ולא חס ושלום ההפך לכן מרדכי שזכה להפך את הרע שבלבו לטוב, שיהיה עזר לעבודת ה', ויתן תענוג בעבודת ה', רכב על הסוס לסמל שהוא במדרגת רכיבה על היצר הרע.

וכן נראה לפרש הגמ' (מגילה ז:) **אמר רבא מיחייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי**. שצריך

בפורים לשתות הרבה יין וסודות התורה, עד שאיננו רואה כלום רק אלקות, ואין עוד מלבדו, והוא עושה לכל המעשים, עד שאיננו מבחין בין ארור המן, לברוך מרדכי, שהכל בא מהאלקות, וכמובא בגמ' (סנהדרין טז:) **"אין עוד מלבדו"** **אמר חנינא אפלו לדבר קשפים** הינו אפלו בתוך הקשפים ובתוך הסטרא אחרא, גם שם **"אין עוד מלבדו"** והכל בתכלית הטוב, וכמו שהאדם זוכה שהיצר הרע הפרטי שלו נהפך לטוב גמור, ודרכו הוא מתענג על ה', כך כל הרע שבכל הבריאה הכל מכון לתכלית הטוב, ובסוף הכל יתפך לטוב.

וכן מובא ב'שפתי חיים' (מועדים ב' ע' זל) **חייב איניש לבסומי, אמנם "לבסומי" פרושו להשתכר, אך "לבסומי" יש לו מובן נוסף, והוא להמתיק. להמתיק את הרע, הינו לתקנו, כמו שממתקים ומכשירים לאכילה. וכן פורים בגימטריא הפתוב (תהלים ב, יא) **"וגילו ברעדה"**, דשמחת פורים היא שמחה של קדשה שממתיקה את הרע, ודבר זה חייב להיות ברעדה, ולא חס ושלום בהוללות.**

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.

בשורה משמחת הופיע ויצא לאור דיסק עם שיעורים על שער הכוונות להאריז"ל "דרוש פורים"
מאת הרה"ג המקובל רבי שמואל אנגל שליט"א
מיוסד על השיעורים של הגאון המקובל רבי פישל איזנבך זצ"ל ראש ישיבת שער השמים
כמו כן ניתן להשיג מהנ"ל סדרת שיעורים מוקלטים על ספר אוצרות חיים להאריז"ל
05448459260 ניתן להשיג בטלפון

